Володимир ГАЮК, Олена ПАДОВСЬКА

ПАМ'ЯТЬ ПРО ВОЇНА ОСТАПА ІСЬКІВА

У Львові на Марсовому Полі Личаківського кладовища, серед маєва національних і бойових знамен, спочивають Воїни Світла, ті що віддали своє життя за Батьківщину і нашу свободу та повернулися з фронту «На щиті». У 8-му секторі Поля почесних поховань знаходиться могила Остапа Іськіва. Він був похований з військовими почестями 16 лютого 2024 р. На могилі майже щодня горять свічечки пам'яті, часто тут лягають і живі квіти.

Першого жовтня 2024 р., в День Святої Покрови, у львівській середній школі №34 ім. М. Шашкевича відбулися траурні урочистості, приурочені відкриттю меморіальної таблиці загиблому на фронті випускнику цієї школи Остапу Іськіву. На мітинг пам'яті вийшли учні з педагогами, батьки, жителі мікрорайону, актив Львівського крайового Братства учасників національно-визвольної боротьби, ветерани Львівської організації Всеукраїнського об'єднання ветеранів, пластуни і волонтери. В урочистостях взяв участь начальник Залізничного районного відділу освіти Андрій Сороківський.

Пролунав Гімн України. Відбувся молебень, який провів отець Ростислав Будзан із храму Св. Юра, він же і освятив меморіальну таблицю загиблому Герою – О. Іськіву. На відкритті меморіальної таблиці були присутні батько Всеволод Іськів з дочкою, рідною сестрою воїна Соломією. Серцем і душею була тут і мама Остапа – Лариса Іськів, але через хворобу не змогла прибути особисто. Мітинг-реквієм відкрила змістовним вступним словом директор школи Ольга Філіпішин, яка наголосила на тому, що школа сьогодні відкриває четверту меморіальну таблицю нашим

Відкриття меморіальної таблиці
Зліва направо: група активістів Об'єднання ветеранів, в окулярах – І.Федик, о.Ростислав, В.Іськів, С.Іськів, директорка школи О.Філіпішин та інші.

Героям, які загинули від московських рук. У своєму слові Заслужений вчитель України Ігор Федик, який навчав Героя у школі, підкреслив, що Остап Іськів був хорошим учнем, вихованим, бо він зростав у національно свідомій родині і сам був внутрішньо готовим завжди стати на захист України. Тож він свідомо вибирав, де може принести максимум користі Батьківщині. Віддав своє життя, щоб Україна вічно стояла, а ми могли навчати школярів у мирі і спокої.

На почесній стійці стояли пластуни з Національним та шкільним прапорами.

Траурні урочистості продовжилися у шкільному музеї, куди директор школи О.Філіпішин привела родину Героя і відвідувачів, які прийшли на цей захід у школу. Батько Героя – В. Іськів розповів про свого сина Остапа і зробив запис у книзі відгуків, подякувавши директорові школи і всім, хто причетний до відкриття цієї пам'ятної таблиці. Зокрема вчительці англійської мови Анчарській Ярині, яка волонтерила з Остапом Іськівим і долучилася до виготовлення даної таблиці. Вона була присутня на урочистостях. Прислав вітання з фронту бойовий побратим Остапа Петро Лоза. А в шкільному музеї прикріплено четвертого ангелика на честь загиблого сл. п. Остапа Іськіва.

Не забувають і пластуни свого старшого побратима Остапа (Харлі). У пластовій управі Львова на вул. Шептицьких пластуни намалювали мурал воїну, пластуну Остапу Іськіву. Девізом поставили його тезу: «Не так страшно воювати з ворогом, як не виконати завдання командира».

Річниця

7 лютого 2025 р. родина, бойові побратими і друзі поминали О. Іськіва у першу річницю загибелі. Згідно з нашим звичаєм, зранку у парафіяльному храмі Івана Хрестителя на вул. Л.Кобилиці відбулася поминальна Служба Божа, яку провів настоятель храму о.Іван Коломієць. Далі була молитва та покладення квітів до могили Остапа на Меморіалі воїнської слави, що зветься Марсове Поле комплексу Личаківського цвинтаря. Сюди ж прийшли вклонитися праху Остапа колишній командир 33 батальйону полковник Юрій Максимів з групою військових побратимів. Відтак група Остапових друзів, його побратим, який приїхав з Донецького фронту Євген Сінаєвський та родина відбули поминальний обід. Там було чимало спогадів про Остапа, тож його маленька донька Даруся мала що послухати про батька.

Наступного дня 8 лютого церковна громада церкви Стрітення Господнього, що на вул.Винниченка, 30а, представники Львівської організації Всеукраїнського об'єднання ветеранів, Братства ОУН–УПА, Ліги українських жінок, Конгресу українських націоналістів, Львівської організації спілки письменників, «Просвіти» та інших патріотичних громадських формувань разом із родиною та бойовим побратимом Є.Сінаєвським взяли участь у поминальній Службі Божій. Її провів настоятель церкви Стрітення о. Петро Ушкало. Він знав Остапа і сказав про нього дуже теплі слова. Мав щире і патріотичне слово голова церковної громади доцент Ігор Барановський. У світлиці при церкві за поминальним обідом було багато спогадів про життя і боротьбу відданого патріота України О.Іськіва. Слово мали відомі громадські діячі: П.Шкраб'юк, М.Трильовський, Р.Лопушанський, О.Ворона,О. Петрик, Є.Стасюк, Н.Кохалевич, Н.Ванчицька, Я.Бік, В.Янкевич, П.Мавко та ін. Далі чимала група учасників поминальних урочистостей поїхали на Марсове Поле до могили Остапа. Там о.Петро разом із присутніми провів поминальний обряд, на могилу поклали квіти та запалили лампадки.

При відзначенні 11 роковин кровавого завершення Революції гідності в лютому 2025 р. Музей революції гідності виставив в центрі Києва бігборди активістів Майдану, серед них і Остапові Іськіву.

Публікації

Весною 2024 р. письменниця і громадська діячка Оксана Карнага створила глибокий, проникливий вірш, присвячений Остапові та його побратимам, «Сини Батьківщини». Опублікувала його у журналі «Ветеранський вісник» за цей же рік. А у своїй останній книзі вибраних творів «Гени незборимої нації» (Львів, «Сполом», 2024 р.) також помістила цей вірш і подала матеріал про патріотичні традиції родини Іськівих.

Перед новим 2025 р. визначний письменник і вчений Петро Шкраб'юк, який є другом родини Іськівих, видав книжку есеїв і віршів «Поезія в одностроїі» (Жовква, «Місіонер» 2024 р.). Там вміщено біографічний нарис про цю патріотичну родину, особливо про Остапа, якого П.Шкраб'юк знав протягом кількох десятків років.

Герої залишаються у нашій пам'яті та серцях.

Слава Україні! Героям слава!